

POLISHUNDEN

www.polishunden.se | Medlemstidning för Polisens Hundförärförbund | nummer 2-2026

Foto: Adobe Stock

Polishundar med olika användningsormåden

Tyvärr fick vi ännu en gång ställa in ett Vinter SM, och frågorna kring detta arrangemang är fler än svaren. Styrelsen håller på att arbeta med att analysera vad det beror på och vad vi kan göra för att attrahera fler eller om det är så att det ska läggas på is på obestämd framtid. Kanske det finns större intresse för ett barmarksdrag, men styrelsen får jobba på frågan ett tag framöver.

Då det gäller Sommar SM ser vi ett större och tilltagande intresse, vilket är glädjande. Även det nyligen genomförda Narkotika SM:et, som återfått SM-status, har toppnotering då det gäller anmälda ekipage.

Nordiska Mästerskapen, som kommer att avgöras i Danmark tidig sommar, har rekordmånga deltagare. Dels kommer bombskyddet att delta samt att Finland, som inte deltagit på 20 år, åter gör entré på tävlingsbanorna.

Här har styrelsen för NPHU lagt ner ett gediget arbete för att redigera reglerna och synka texterna så att det är liktydigt mellan de olika grenarna.

Hundarnas betydelse inom Polisen fortsätter att utvecklas och det kommer nya områden där hundarna kommer till användning. De så kallade "förhörhundarna" bryter ny mark och det visar sig att de har avgörande betydelse i förhörssituationer. Mer om denna nischade form, av arbetsätt med hund, hittar ni på sidan 34 i detta nummer.

En annan gren som kommer är de IT-sökande hundarna, eller så kallades "Digidogs", som söker efter digital lagringsmedia. Försöksverksamheten med dessa hundar närmar sig slutet och vi får se vad utvärderingen ger.

Själv kommer jag att hålla mig till patrullhund som ligger mig mycket varmt om hjärtat. Att hålla en hund i tjänst, som i princip klarar alla jobb du kan utsättas för, är något speciellt. Känslan när man kommer till en plats där gärningsmän har försvunnit, och att få påbörja spårning för att sedan hitta dem i slutet, är svårslaget.

"Keep up the good work" alla ni dedikerade hundförare ute i landet.

Johan Petersson

Ordförande, Polisens Hundförarförbund
andreelund@hotmail.com

www.polishunden.se

Adress: Tidningen Polishunden
Nationella Polishundtjänsten
Flygfältsvägen 22, 546 30 Karlsborg

Redaktör: **Patrick Lagerstedt** (reg. Väst)
0730-69 90 25
polishundred@gmail.com
Annonserfrågor? *Se uppgifter längre ner.*

Redaktionsråd: **Hanna Östman** (reg. Bergslagen)
hanna.hogstrom@polisen.se

Åsa Hemphälä (reg. Nord)
asareh73@gmail.com

Hela styrelsen: se nästa sida för
kontaktuppgifter.

Ansvarig utgivare: **Johan Petersson**, 070-247 02 73
andreelund@hotmail.com

Annonser: Polisens Hundförarförbund
c/o InformationsMedia i Göteborg AB, avd syd
Bankgatan 20, 233 31 Svedala
Tel. 031-84 11 10
annonser@polishunden.se

Layout: InformationsMedia i Göteborg AB, avd syd
Annika Cederlund

Distribueras som post- och webbtidning:
ISSN 0345-9446 (Print), ISSN 2001-8347 (Online)

Manusstopp 3-2026: 11 maj

Utebliven tidning eller adressändring:
Mejla el. ring till Hannah BlomBergelin
hannah.blom-bergelin@polisen.se, 0725-78 98 62

Omslag:
Carolina Ehrlin med Beck, vinnare i Narkotika SM 2026.
Foto: Mimmi Lindgren

Utgivningsplan 2026:
Nummer 1-2026 utgivning vecka 8
Nummer 2-2026 utgivning vecka 18
Nummer 3-2026 utgivning vecka 26
Nummer 4-2026 utgivning vecka 42
Nummer 5-2026 utgivning vecka 50

Tryck: Multipl, Järfälla 2026
multiplolutions.se

För åsikter framförda i publicerade artiklar
svarar respektive artikelförfattare.

Innehåll 2-2026

Ledare PHF	1
PHF:s styrelse	3
PHF Efterlyser: Fler artiklar till tidningen	4
PHF presenterar: Carl Tyllström	5
Narkotika SM 2026	6
Elmia Hund – Hundsport & Hund i tjänst – allt för ett aktivt hundliv	12
Förgiftad på jobbet	14
Inbjudan: Skyddshundsläget 10-12 aug. 2026, Karlsborg.	17
Tår och handleder	18
Egon har gjort debut!	24
Protokoll – Styrelsemöte – 27 mars 2026.	26
Lämna motion inför årsmötet.	27
Ett fall med livet som insats.	28
Inbjudan: Polishund-SM 2026.	33
Projektet Polisiär tjänstehund vid barnförhör	34
Ansök om PHF:s stipendium	38
Protokoll – Förbundsrådsmöte – 28 mars 2026.	39
Glömt betala medlemsavgiften?	40

Kalender för 2026

- 4 maj:** styrelsemöte
- 28 maj:** deadline för motionsinlämning till årsmötet
- 28 maj:** deadline för årets stipendieansökan
- 8 juni:** styrelsemöte
- 8-12 juni:** Nordiska Mästerskapen
- 17 september:** styrelsemöte
- 17-20 september:** Sommar SM
- 18 september:** årsmöte

Framtida arrangörer för Polishundsmästerskap

Draghunds/Vinter SM

2026: utgår
2027: vakant

Sommar SM

2026: Lidköping
2027: Ev Ludvika

Narkotika SM

2026: Karlsborg
2027: vakant

Nordiska Mästerskapen

2026: Danmark
2027: Norge

Johan Petersson
Ordförande

Mobil:
070-247 02 73

E-post:
andreelund@hotmail.com

Hannah BlomBergelin
V. ordförande/medlemsansvarig

Mobil:
072-578 98 62

E-post:
hannah.blom-bergelin@polisen.se

Anna Rydén
Sekreterare

Mobil:
072-587 03 86

E-post:
anna.ryden@polisen.se

Mimmi (Merit) Lindgren
Kassör

Mobil:
070-234 42 10

E-post:
smaangarna25@hotmail.com

Joakim Gryte
Ledamot

Mobil:
070-290 55 69

E-post:
joakim-e.larsson@polisen.se

Elin Åström
Suppleant

Mobil:
070-202 02 65

E-post:
elin-m.jansson@polisen.se

**Polisens
Hundförärförbund**

Adress:
Flygfältsvägen 22
546 30 Karlsborg

Plusgiro: 577954-1
Swish: 123 474 55 50

www.polishunden.se

Carl Tyllström
Suppleant

Mobil:
072-502 96 97

E-post:
carl.tyllstrom@polisen.se

Valberedning: Andrea Hardie, region Väst (*sammankallande*), Lars-Åke Blom, region Väst, Niklas Gripenblad, region Öst

VI ÖNSKAR FÅ IN FLER ARTIKLAR TILL TIDNINGEN!

Skriv och berätta om din dag på jobbet. Eller ska du och/eller din hund gå i pension? Har du ny hund? Hur är det att jobba och bo med sin fyrbenta arbetskollega? Uppslagen är många och vi skulle gärna vilja att ni delar med er av er vardag med oss och alla läsare.

Glöm inte att skicka med några högupplösta bilder också.

Ta kontakt med redaktionen: polishundred@gmail.com

Nästa deadline är 11 maj 2026!

Carl Tyllström

– suppleant i styrelsen för Polisens hundförarförbund

Jag heter Calle Tyllström, är 36 år och jobbar som hundförare i Bergslagen, Dalarna. Ett yrke där man ibland funderar på vem som egentligen är chef: jag eller hunden. Jag sitter även som suppleant i styrelsen för Hundförarförbundet.

Hundintresset fick jag med mig från min pappa, som så länge jag kan minnas haft schäfrar och varit aktiv inom träning. Som liten följde jag med på sök och träningar, dock mest för att fika och observera, vilket jag blev ganska bra på. Kanske förklarar det också varför min pappa aldrig var någon stjärndressör.

Vid 17 års ålder tog jag steget och skaffade min första egna hund, en schäfer som hette Karat. Det var där någonstans det slutade vara en hobby och började bli en livsstil (eller ett beroende, beroende på vem man frågar).

Innan jag blev hundförare jobbade jag på IGV i Falun, men så fort det dök upp en tjänst på hundenheten kastade jag mig över den. Jag hade turen att bli uttagen och påbörja provtjänstgöring och på den vägen är det. Idag har jag jobbat som hundförare i fyra och ett halvt år, och jag trivs fortfarande lika bra, trots att arbetskollegan ibland har fyra ben och ger mig blodvite till och från.

Min nuvarande tjänstehund Bulten, sex år, är en malinois som jag köpte innan jag ens blev hundförare. Med lite tur visade han sig passa utmärkt i tjänst. Tyvärr har hans journal på djursjukhuset blivit längre än man önskat, och kroppen är inte riktigt vad den en gång var. Så till sommaren börjar han fasa ut, något som känns tungt, men också väldigt välförtjänt för hans del. Jag får helt enkelt tacka honom för fem fantastiska år, där han gjort livet som hundförare betydligt enklare och roligare.

Hemma på gården har vi för närvarande fyra hundar, två malinois och två siberian husky. Utöver det har vi även två hästar. Planen framåt är att utöka med höns, kor och kanske något

får eller miniget. Det lutar åt en mindre djurpark.

När jag inte jobbar, eller tränar hund, försöker jag hinna med att spela dragspel, fiska, fotografera och träna. En ganska bra balans mellan lugn och kaos, helt enkelt.

Det var nog allt – eller åtminstone det mesta som går att berätta utan att det blir en hel bok.

Önskar er alla en riktigt god vår och sommar och många fina hundjobb!

● **Text:** Carl Tyllström
Suppleant, PHF styrelse

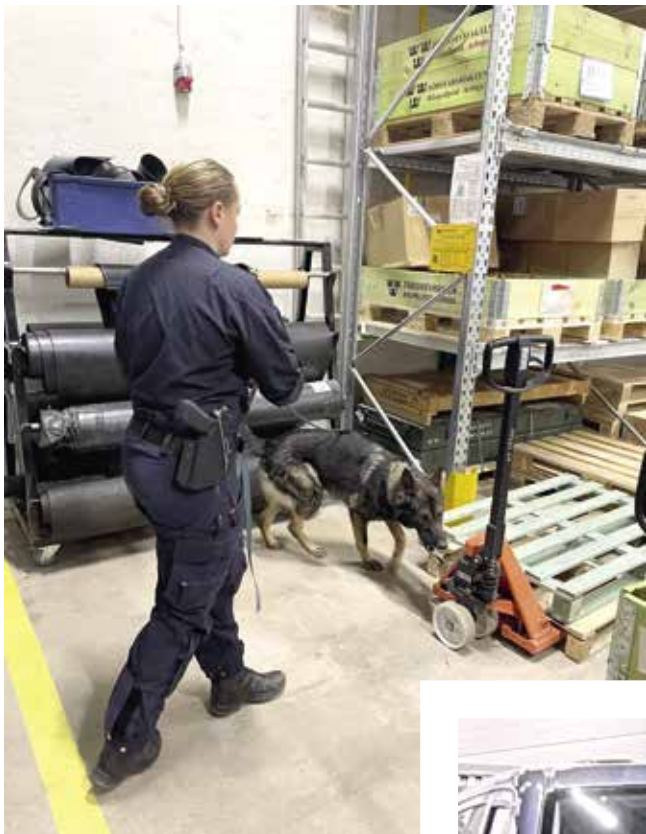
Narkotika SM 2026

Äntligen kunde vi genomföra en narkotikatävling med SM-status. Nio anmälda varav åtta tappra själar var det som kom till start. De tävlande som deltog i årets Narkotika SM, representerade region Nord, Syd, Öst och Väst.

Det var samling på fredagen den 27 mars, då det bjöds på kamratafton med pizzabuffé, och kvällen avrundades med lottning inför lördagens tävlingsmoment.

Vi vaknade till en gråmulen, kall och blåsig lördagsmorgon. Tre moment löste av varandra under förmiddagen. *Inomhussöket*, som var i en verkstad tillhörande Försvarsmakten, där Petter Fransson och Johan Hanson stod som domare. *Fordonssöket*, även det inomhus, i den nya hallen vid Polishundtjänsten, som dömdes av Pelle Karlsson och Elin Åström. *Lydnaden*

genomfördes på planen utanför, där Johan Petersson dömde.

Inomhussöket bjöd på svårigheter med gömmor både högt och lågt. Inget ekipage lyckades nosa rätt på alla fyra gömmorna, men Anna Rydén med Vasco gjorde det bäst och fick med sig tre av gömmorna.

I hallen för **fordonssöket** stod tre fordon uppställda. De tre gömmorna var placerade högt upp vid taket mot bagaget samt på en balk under motorn på ett fordon. En gömma var placerad i en askkopp vid baksätet i ett annat fordon.

Flera ekipage fick med sig alla gömmorna här och flest poäng fick Rolf Blomberg med Ozzy.

I blåst och regn stretade sig ekipagen igenom de få **lydnadsmomenten** fritt följ, inkallning och hopp över hinder. Alla hundar låg tryggt och fint på platsliggningen, vilket renderade i 10 poäng till alla. Högsta poäng totalt i lydnaden fick Joakim Gryte med Thor.

Forts. på sid. 8

Forts. fr. sid. 7

Efter lunchen var det dags för de två sista sökmomenten, bagagesök samt fältsök. Vid **bagagesöket** låg 20 st väskor upp-
radade i nya dressyrhallen. Av dessa var tre stycken preparerade med narkotika. Som domare för momentet var Pelle

Karlsson och Johan Hanson. I bagagesöket var det två ekipage som delade på den högsta poängen: Joakim Gryte med Thor och Carolina Ehrlin med Beck.

Fältsöket genomfördes på baksidan

av värmeverket intill Polishundtjänsten. Där var det utplacerat två gömmor. En högt instoppad i en liggande lyktstolpe samt en lågt gömd under en transformator.

Det blåste och regnade så de båda

domarna, Petter Fransson och Elin Åström, var genomfrusna när de åtta ekipagen hade genomfört momentet. Tror nog att samtliga ekipage hittade de båda gömmorna och bäst här var Torbjörn Hansen med Rapp.

När lördagen började gå mot sitt slut smörjde samtliga kråset med en god grillbuffé och passande dryck. Hannah BlomBergelin bjöd på musikquiz och mjölig lek. Som alltid genomsyrades allt av mycket god stämning och härlig kamratskap.

Och så här blev årets prispall på Narkotika SM 2026:

- 1:a Carolina Ehrlin, region Öst, med Royal Hardox Beck
- 2:a Joakim Gryte, region Nord, med Wiking Chidob Thor
- 3:a Rolf Blomberg, region Väst, med FM:s Odesse "Ozzy"

Vi önskar nu Carolina och Joakim, som kommer representera Sverige, stort lycka till på Nordiska Mästerskapen i Danmark i juni.

Stort tack till alla som var på plats. Det är tillsammans som vi gör det möjligt.

- **Text:** Mimmi Lindgren
- **Foto:** Mimmi Lindgren, Hannah BlomBergelin, Petter Fransson, Elin Åström & Johan Petersson

Forts. på sid. 10

Fakta om

Carolina och Beck

Carolina jobbar som sökhundförare narkotika/vapen/sedel med utgångsort Jönköping i region Öst sedan i maj 2025. Innan dess körde hon BPU med samma hund. Hennes hund Beck har varit i familjen sedan valp men var först tänkt som patrullhund åt Carolinas man. Carolina tog över Beck när han var 20 månader. Beck är av rasen Holländsk herdehund och han fyller 7 i år. Enligt Carolina är Becks styrkor hans stora arbetslust, miljöstyrkan och hans preparatsäkerhet.

NAMN	REGION	HUND	LYDNAD	FÄLTSÖK	INOMHUS-SÖK	FORDONS-SÖK	BAGAGE-SÖK	TOTALT
Carolina Ehrlin	Öst	Royal Hardox Beck	68	47,5	65,0	92,5	105,0	378,0
Joakim Gryte	Nord	Wiking Chidob Thor	74	67,5	30,0	92,5	105,0	369,0
Rolf Blomberg	Väst	Försvarets Odesse "Ozzy"	70	75,0	50,0	95,0	75,0	365,0
Ronny Holmberg	Syd	Ullhedens Jazz af master Max	73	82,5	55,0	75,0	77,5	363,0
Anna Rydén	Väst	Kustmarkens Vasco	70	72,5	102,5	72,5	35,0	352,5
Torbjörn Hansen	Syd	Diarmaids A'Rapp	56	85,0	45,0	80,0	75,0	341,0
Ulrika Norlin	Väst	Av Centaurus Sassa "Kira"	65	82,5	67,5	50,0	45,0	310,0
Anna-Karin Hallbjörner	Väst	Noordhgårdens Rolle "Frasse"	71	45,0	65,0	45,0	35,0	261,0

Elmia Hund

– Hundsport &

– allt för ett aktivt hundliv

Elmia, som gick av stapeln i början av mars i år, bjöd för andra året in till en hundmessa med temat arbetande hundar. Förra årets mässa var väldigt uppskattat av både utställare och besökare. Med det i åtanke var förväntningarna högt ställda och det kändes inspirerande att åka ner för att delta.

Ansvariga för Polisens uppvisning och presentation vid denna mässa var region Öst med personal från lokalpolisområdet Jönköping som drivande. Hundgruppen i Jönköping, tillsammans med specialsökgruppen, såg till att bemanna montererna. Det var mycket besökare som kom förbi och ställde diverse frågor både då det gäller hundar och polisyrket. Vissa frågor är svårare än andra och då speciellt gällande rekrytering av blivande poliser. Det är länge sedan man själv genomförde testerna på pliktverket och de krav som gäller nu är förmodligen helt annorlunda.

Då det gäller mässor och andra event som vi ställer upp på, för att representera Polismyndigheten, gör hundförarna ett otroligt bra jobb då det gäller PR för yrket. Att samverka med

attrahergruppen inom Polisen skulle förmodligen lyfta intrycket ytterligare. Attrahergrupperna har andra infallsvinklar och kan promota hela polisen på ett helt annat sätt.

Elmia som mässarrangör är väl etablerad och har tänkt till innan de startade upp detta evenemang. De satsar på att fånga upp de hundägare och företagare som är inriktade på arbetande hundar. Det märks på flera sätt, men framför allt att det inte är någon utställning, som ofta är grunden för att dra publik vid hundevenemang.

För de besökare som kommer till Elmia finns det ett mer värde då det ingår att kunna lyssna på föreläsningar. Föreläsningarna handlar om allt då det gäller hundar i arbete.

Kenneth Eriksson, från region Öst, höll ett föredrag om Polisens hundar och förtydligade det som många besökare har haft funderingar om, då de hade besökt montererna eller kikat på Jönköpingsgruppens uppvisning. Ett informativt föredrag som förklarade vad det innebär att vara hundförare inom polisen och vilken typ av hund som vi söker för vår tjänst.

Hund i tjänst

En del gör vad som helst för att sticka ut.

Som extra dragplåster fanns även Årets polishundsekipage på plats – Hivlingen's Rocco Ivan med förare Fredrik. De deltog givetvis på uppvisningen där de sökte efter narkotika på personer för att visa hur man kan arbeta genom att bära hunden.

Polisens/hundförarnas plats på Elmia.

Sammantaget två mycket trevliga dagar där polisen kunde visa upp sig på ett positivt sätt och i lugn och ro svara på allmänhetens frågor. Förhoppningsvis väckte det intresse hos de yngre besökarna att välja polisyrket i framtiden.

● **Text och foto:** Johan Petersson

Vattenräddningshundar, de hade släpat in en hel bassäng för att kunna köra uppvisning.

Förgiftad på jobbet

Här kommer en erfarenhetsberättelse som jag känner att jag måste dela med mig av från mitt hundförarliv i Östersund.

Det är en vanlig onsdag kväll i februari 2026 och jag och min specialsökhund, Kilo, jobbar med polisområdets NIGS:are. Man har span på en kille som tagit en buss in till stan för att sälja narkotika. Vid konfrontation har säljaren inget på sig och man misstänker att han slängt något under den korta flykten som uppstår. Det är snö på marken och hunden letar med god intensitet runt i kvarteret utan att hitta något. (Vad jag ser.)

Den misstänktes telefon skvallrar om att han har narkotika att sälja och vi får en husrannsakan hemma hos honom. I ett sovrum markerar Kilo under ribborna på en säng. Det visar sig ligga en opackad haschklump i madrassen. Kilo söker vidare och markerar i ett skrivbord på två olika ställen där det ligger ytterligare två opackade haschbitar.

Hunden gör därefter inga fler fynd i lägenheten utan det är en NIGS:are som öppnar ett sovrumsfönster och finner en plastflaska med inplastade portionsförpackade haschbollar (5g/st) ute på fönstrets fönsterbleck.

Vi är nöjda med resultatet och åker in till polisstationen. När vi kommer in tar jag som vanligt med mig Kilo in till köket och vi är några kollegor som tar en fika. Nattens tur-

lag börjar trilla in. Yttre befälet känner min hund Kilo och hälsar på honom. Jag reagerar på att Kilo sätter sig upp och stirrar på henne. När han ska resa sig finns ingen balans. Jag tar med mig Kilo ut till bilen och ser hans skräckslagna blick. Det ser ut som om han är väldigt yr. I Östersund har vi turen att djursjukhuset har dygnet runt öppet och endast ligger fem minuters resväg bort från polisstationen. När vi kommer fram till djursjukhuset är Kilo sämre. Han dreglar och kan inte stå. Veterinären tycker han är så dålig så de tors inte provocera honom att kräkas med risk för aspiration. Man ger honom antidot mot opiater, men det ger ingen effekt. Kilo får även aktivt kol oralt.

Kilo försvinner ur medvetande, kopplas upp mot EKG, man sätter dropp, kateter, han får syrgas och tempen tangerar nu 40 grader. Hans lilla kropp på 24 kilo kämpar med varje andetag. Vi är alla överens om att han är förgiftad, men av vad? Kollegorna på polisstationen hjälper till att leta kring de ställen Kilo befunnit sig på under kvällen. Är det narkotika eller har han fått i sig något annat giftigt? En av spanarnas bilar läcker glykol kan det vara det?

Jag sitter bredvid Kilo och pratar om sådant man pratar

om med sin bästa kompis. Hans ögon är öppna men han verkar inte se.

Min familj har kommit och klappar tröstande den svarta pälsen. Tröstar Kilo och tröstar oss själva. Vi är så oroliga. Personalen ber oss åka till sjukhuset med Kilos blod på provtagning, vilket vi gör.

Klockan 01:47 plingar det till i min telefon. Kilo har då testat positivt på THC. Alla andra prover är negativa. Förbannar mig själv: HUR han har lyckats fått i sig hasch?

På förmiddagen blir Kilo piggare, bättre och starkare fram tills en magröntgen görs och Kilo plötsligt kräks upp ett trasigt plastemballage med grön slemmig sörja (läs uppblött hasch). Förgiftningen tar nu fart med ny kraft. Om han var dålig under onsdagskvällen så var det inget mot hur torsdagen blev. Extremt låg puls och olidlig väntan mellan varje andetag. Det finns bara en sak som känns bra under den här tiden och det är att Kilo är så borta så han inte lider, det står vi människor för.

Hans lilla kropp kämpar på och under fredagen börjar han åter igen pigga på sig. Jag får besöka Kilo på bestämda tider och på fredag kväll sätter sig Kilo upp och viftar på sin lilla svans när jag kommer in i rummet. Tårarna sprutar, men jag får snabbt åka hem igen för att Kilo ska få vila.

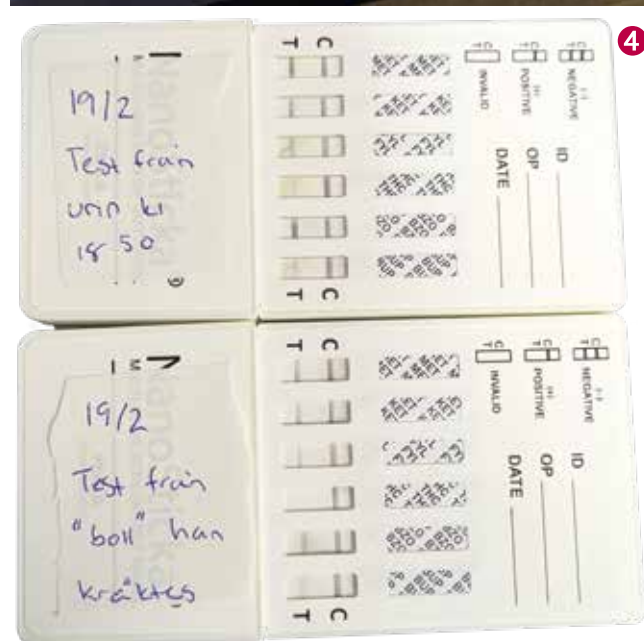

Bild 1:
Kilo blev uppkopplad till en monitor som visade hans olika värden som inte var bra.

Bild 2 och 3:
Det blev röntgen, för att kontrollera vad som fanns i kroppen.

Bild 4 och 5:
Urinprov och test från "bollen" Kilo kräktes upp visade båda på THC.

Klockan 00:39 på lördag natt ylar Kilo konstant och en veterinär skickar ett meddelande att vi gärna får hämta Kilo som blivit så ledsen nu. När vi kommer in i hallen på djursjukhuset möts vi av en hund vi känner igen. En svart liten snabb, glad, sprallig jaktlabrador som inte kan vara stilla en sekund. Katetern tas bort och hunden galopperar fram till vår bil och kastar sig in i bilen.

Nu har helgen gått och Kilo ligger här bredvid mig som har några administrativa dagar att ta ut. Han sover mycket, men är annars som vanligt.

Det är väldigt många kollegor som hört av sig under dessa dagar och jag börjar begripa att min lilla tjänstehund betyder så mycket för så många, vilket är så himla fint.

Arbetshypotesen på vad som hände är att Kilo under ut sökandet av misstag lyckats svälja haschbiten han hittar. Den glider helt enkelt ner med lite snö och Kilo lyckas aldrig visa mig vad han hittat. Därefter genomför vi husrannsakan i bostaden och lagom till vi kommer tillbaka till stationen har det gått 1–1,5 h och Kilo är ordentligt förgiftad av den läckande påsen som ligger i hans mage. Dag två blir Kilo väldigt sjuk då påsen går sönder i magen under uppkräkningarna och överdos nr 2 är ett faktum.

I slutet av veckan blir det tjänstbarhetsprov för att se att Kilo inte rör narkotikan i sin passiva markering och sen är det ut och jobba igen. Min och Kilos kamp mot narkotika fortsätter och Kilo har fått lova mig att det är färdigknarkat. Den här oron vill jag aldrig uppleva igen. Vi slår ett slag för den gamla harangen: *KNARK är BAJ!*

Hundar har ett väl utvecklat endocannabinoidsystem (ECS) med en hög koncentration av cannabinoidreceptorer, vilket gör dem särskilt känsliga för cannabis och i synnerhet THC. Till skillnad från människor har hundar en högre täthet av dessa receptorer i lillhjärnan och hjärnstammen, vilket förklarar att de påverkas annorlunda och kan uppleva kraftig förgiftning vid exponering.

Veterinärerna räknade ut att toxisk dos hasch för Kilo som väger 24kg ligger på 2 gram och vi förmodar att den misstänkte hade för avsikt att sälja en femma och att det därför var 5 gram som Kilo lyckades svälja.

Känslighet för THC på grund av hög densitet av receptorer gör att även små mängder kan leda till förgiftning. Symtom inkluderar urininkontinens, låg hjärtfrekvens, statisk ataxi. Alla symtom som Kilo fick.

Medan THC är giftigt för hundar kan CBD däremot interagera med hundars receptorer på ett sätt som kan hjälpa vid till exempel artros, atopisk dermatit och kramp. Det är dock mycket viktigt att använda 100 % THC-fria produkter.

Nu undrar ni säkert också om jag är en slarver och att Kilo har obefintliga passiva markeringar. Svaret är nej på båda; jag är ingen slarver och är det något jag är stolt över så är det hans säkerhet att markera sina fynd. Men varför hände det då? Jag vet inte och jag får aldrig veta svaret, men jag hoppas att ni som läser detta och jobbar med narkotikahundar drar nytta av mina och Kilos erfarenheter och slipper uppleva något liknande.

Med detta önskar vi alla god jakt där ute och var rädda om er!

I tjänst: Anne Hamrin med Skummarängens Apache Express (Kilo)

● **Text & foto:** Anne Hamrin

Kilo repade sig och fick komma hem, där han vilat upp sig. Han är nu på benen igen och jobbar som vanligt.

Inbjudan Skyddshundsläger

*Välkommen till årets skyddsläger 2026
som genomförs i Karlsborg.*

För att få vara med på skyddslägret måste ni naturligtvis vara medlemmar i Polisens Hundförärförbund. Antalet instruktörer styr antalet deltagare på lägret.

Datum: 2026-08-10--2026-08-12 (månd-onsd)

Boende: blir i förläggningen, Nationella Polishundtjänsten. Rummen är bokade från söndag eftermiddag den 9 augusti.

Mat: PHF kommer att köpa in frukost att äta i förläggningen. Lunch äter vi på lämpligt ställe i Karlsborg. Var, och vad, bestämmer vi på plats.

Kostnad: Det blir en egenavgift på 800 kronor per person. Den ska betalas vid anmälan via Swish till **1234745550**.

Anmälan: Anmälan och frågor skickar ni via mejl till joan-a.petersson@polisen.se

OBS! Återbud lämnat efter sista dag för anmälan
ÅTERBETALAS EJ!

Välkomna!

Sista dag för anmälan är 2026-07-19.

KARLSBORG

Tår och handleder

En frisk rörelseapparat är avgörande för en hunds hälsa och livskvalitet och särskilt viktiga är lederna i tassarna och frambenen. Tålederna (lederna mellan tårnas ben) och karpallederna (handleden på hundens framben) spelar en central roll i hur hunden går, springer och belastar sina ben. Dessa leder fungerar som stötdämpare och möjliggör både stabilitet och flexibilitet vid rörelse. Om de utsätts för

överbelastning, skador eller sjukdomar kan det leda till smärta, nedsatt funktion och minskad rörlighet, vilket i sin tur nästan alltid påverkar hela hundens framben i stort och även övriga delar av rörelseapparaten.

Tänk att så små strukturer i många fall kan spela en helt avgörande roll för hela systemet om de utsätts för skador eller slitage. Dessa strukturer är också föränderliga över tid, både i funktion, men också i anatomiska vinklar och utseende. Om vi bara lär oss att då och då titta mer ingående på våra hundars tassar kan vi få så otroligt mycket information om vad som pågår i hundens kropp. Mer om det sen.

Tålederna

Hundens tår utgör den yttersta delen av tassarna och är en viktig del av hundens rörelseapparat. Varje tå består av tre små ben, som kallas falanger: proximala falangen, mellanfalangen och distala falangen. Distala falangen är det yttersta benet och där fäster hundens klo. Dessa ben är sammanfogade som tåleder som gör att tårna kan böjas och sträckas när hunden går, springer eller gräver. Hunden har totalt tre tåleder.

Runt tåbenen finns ledband, senor, muskler som tillsammans ger både stabilitet och rörlighet. Även senor från muskler i underbenen löper ner till tårna och gör det möjligt för hunden att kontrollera rörelserna i tårna.

När man numrerar hundens tår räknar man inifrån och ut. Sporren är nummer ett och resterande tår går från nummer två till fem, räknat inifrån och ut.

Tå 3 och 4

Detta är de centrala tårna i mitten av tassarna och de viktigaste för belastning och bär den största delen av kroppsvikten samt ger stabilitet i steget och är viktiga för stötdämpning.

Tå 2 och 5

Dessa yttertår hjälper till med balans och sidostabilitet samt stabiliserar

Visste du att hundens handleder belastas med så hög vikt som 2,5 gånger sin egen kroppsvikt när den landar från en brant och högt hopp på ca 170 cm.

tassen vid svängar och ojämnt underlag. De delar belastning med de centrala tårna.

Titta nu på din egen hand, öppna handen och sträck ut den. Denna rörelse utförs av sträckmusklerna (extensorerna) som sitter på underbens utsida.

Om du knyter din hand så är det dina böjmuskler som utför denna rörelse (flexorerna). Dessa sitter på hundens insida samt baksida överarm.

Under varje tå finns det, som du säkert vet, trampdynor som består av tjock, elastisk fett- och bindvävnad. Dessa fungerar som stötdämpare och

skyddar både ben och leder. Tårnas och trampdynornas uppbyggnad gör att hunden kan få ett bra grepp mot underlaget och samtidigt fördela kroppsvikten effektivt vid rörelse.

Karpallederna

Hundens handled fungerar som en viktig förbindelse mellan underarmen och mellanhandsbenen i frambenet. Leden består av flera små ben som

tillsammans bildar en komplex ledstruktur, vilket gör den både stabil och rörlig. Den huvudsakliga funktionen är att möjliggöra böjning (flexion) och i mindre grad sträckning (extension) när hunden rör sig.

Karpalleden fungerar faktiskt också som en stötdämpande struktur när hunden går, springer eller hoppar. När tassens sätts i marken sträcks leden något och skapar svikt mot underlaget (som ett gummiband), vilket hjälper till att absorbera belastningen från kroppsvikten och minska trycket på andra delar av benet. Samtidigt bidrar starka ligament, senor och muskler runt leden till att stabilisera den och förhindra översträckning.

En annan viktig funktion är att karpalleden hjälper till att fördela kraften från markkontakten upp genom frambenet och vidare till resten av kroppen. Detta gör att hunden kan röra sig effektivt, behålla balansen och snabbt ändra riktning vid exempelvis lek eller jakt. Eftersom frambenen bär en stor del av hundens kroppsvikt utsätts karpalleden ofta för betydande belastning, vilket gör dess stabilitet och funktion avgörande för en sund och frisk rörelse.

Visste du att hundens handleder belastas med så hög vikt som 2,5 gånger sin egen kroppsvikt när den landar från ett brant och högt hopp på ca 170 cm.

Varför spelar vinklarna roll?

Vinklarna i tå- och karpalleder samverkar för att absorbera stötar vid markkontakt, fördela belastning över tassens, ge elasticitet i steget och stabilisera frambenet vid rörelse.

Återkommande flat tass i enbart höger framben.

Sheltievalp, korrigerad efter balans och ståträning.

Små förändringar i dessa vinklar kan därför påverka gångart och rörelsemekanik samt belasta senor och ligament med risk för ortopediska problem.

I stående belastad position är tålederna normalt lätt flekterade (böjda).

Vinkeln i den översta leden närmast handleden är relativt stor eftersom den fungerar som en stötdämpande fjäderled. Under rörelse (särskilt i trav och galopp) sker en växling mellan flexion när tassens lyfts extension när tassens belastas.

Som du säkert noterat har olika raser olika formationer på sina tassar. Vissa har slutna, korta tåleder som ger mer flexion men också mindre rörelser och ibland en stötig nedsättning i marken när hunden går. Andra hundar har väldigt platta, flata eller långa tåleder. Då uppstår helt plötsligt mer sträckning i tålederna och en ökad belastning på själva lederna och karpalleden. Man säger då att hunden tenderar att hyperextendera (trampa igenom för mycket genom sitt steg). Ibland uppstår denna rörelse efter ett trauma, som exempelvis skada på senorna som ska hålla tassens slutet och fin. Om funktionen försvagas eller skadas kommer en eller flera tåleder att börja spreta rakt ut eller uppåt och tassens kan upplevas plattare.

Ibland ser vi något som vi kallar för övervullning av tålederna. Då står hunden mer mot stora trampdynan

med all belastning bakåt mot tassens och översta tålederna. Ibland kan de små trampdynorna titta fram och nästan titta "upp" mot taket. Detta kan ibland bero på neurologisk sjukdom eller skada längre ner i hundens böj-senor. Men många gånger är det också en generell försvagning i hundens små, små muskler i baksida tass. Detta går att träna upp och något man bör vara observant på.

Ibland kan det vara så att hundens tåvinklar/handledsvinklar direkt återspeglar annan problematik i hundens kropp. Exempelvis vid problematik i ländrygg eller bakben. Om hunden under en lång period avlastar sin bakre del kommer ännu mer vikt att läggas på frambenet och tålederna är en av hundens leder som då kan ändra utseende.

När vi pratar om vinklarna i hundens karpalleder så är karpalleden i stående position i lätt till måttlig extension (bakåtböjd vinkel). Olika typer av vinkelvariation kan förekomma även här. Rak karpus (lite extension) ger mindre stötdämpning. Överextension ("genomtramp") är när karpalleden sjunker ner mer än normalt. Detta kan framträda både när hunden står stilla, men ofta mer i rörelse. Detta utseende ger sämre stötdämpning och belastar baksidan på hundens handled. Vissa handleder är också väldigt utåtroterade. Detta beror inte alltid på handleden i sig och kan ibland vara ett

vanligt, sekundärt problem som kan härledas till armbågar eller bogledens strukturer. Vinklarna kan också avvika under tiden som en unghund växer för att sen uppfattas normala när hunden har vuxit klart. Ibland är det möjligt att träna bort dessa typer av vinklar eller stärka upp dem så länge man är medveten om grundorsak.

En bra sak att komma igång är också att ett framben, där ett utav benen har börjat uppvisa en avvikande benställning med exempelvis ökad kurvatur i karpalled eller exrotation ut från kroppen, kan tyda på avlastning just i det benet. Ofta upptäcker man också att benen ofta trampas om eller ställs ut från kroppen.

Skador

Skador i hundens tåleder och karpalleder är mycket vanligt och kan uppstå genom akut trauma, överbelastning eller långvariga sjukdomsprocesser. Dessa skador kan påverka hela hundens rörelseförmåga och orsaka smärta, hälta eller nedsatt funktion i det affekterade benet. Även avvikande eller minde gynnsamma vinklar i kombination med ensidig motion, upprepande belastning, ålder eller övervikt kan påverka strukturerna gradvis och över tid.

Stukningar och ledbandsskador uppstår när ett ledband i tån översträcks eller brister, ofta efter ett felsteg, när hunden fastnar eller vid kraftigt genomtramp. Exempelvis när hunden trampar i en stor grop eller hoppar ner från mycket hög höjd.

Luxation (urledvridning) sker när leden hamnar ur sitt normala läge, vilket kan orsaka kraftig smärta och svullnad.

Frakturer i falangerna är benbrott i tåbenen som kan ske vid exempelvis trampolyckor, klämning eller slag.

Under hundens tåleder finns det något som heter sesamoidben och dessa små ben underlättar glidfunktionen av senorna under hundens tåleder. Dessa små, små ben kan ibland spricka och skapa smärta, svullnad och obehag.

Det positiva är att de många gånger läker ut på egen hand, men ibland kan man behöva plocka bort fragment som stör hunden.

Artros som de flesta känner igen, är en kronisk ledsjukdom där brosket bryts ned, vilket kan ge stelhet och smärta över tid. Artros kan uppstå en tid efter ett trauma mot tålederna och processen går relativt fort i hundens tåleder. Detta bör man vara väldigt uppmärksam på.

Artrit där emot (inflammation) kan uppstå efter skada, infektion eller överbelastning.

Karpal hyperextension är en översträckning av karpalleden där ligamenten skadas eller brister, vilket gör att leden sjunker ned mot marken. Uppstår vanligen vid avvikande vinklar, medfött långa mellanhänder eller vid långvarig fysisk belastning med mycket upp- och nedhopp.

Ligamentskador kan också ske i karpalleden, då som partiella eller fullständiga rupturer i de stabiliserande ligamenten runt leden. Dessa kan ibland behöva åtgärdas med fixering och operativa åtgärder eller steloperation.

Frakturer i karpalbenen kan uppstå vid kraftigt trauma, exempelvis vid fall eller trafikolyckor. Dessa kan ibland vara svårt att upptäcka, på grund av alla små ben, och ses ibland bäst via en skiktröntgen. Luxation eller subluxation betyder att leden eller delar av den hamnar ur sitt normala läge.

Artros kan även drabba karpalleden och är vanligt förekommande.

Tecken på ledskador

Vanliga tecken på skador i handled eller tåleder är hälta, svullnad, värme kring leden, smärta vid belastning, stelhet och förändrat rörelsemönster. I vissa fall kan hunden också undvika att sätta ned tassens eller visa tydlig ömhet vid beröring. Hunden kan börja uppvisa problem med kloklippning av en viss tåled eller slicka extra mycket i sina tasslar.

Efter en tid kan hunden också börja uppvisa nedsatt rörlighet i handleden eller tåleden när vi försöker böja dessa strukturer. Vissa hundar kan också börja uppvisa ovilja till att hoppa ner från möbler.

Tittar man riktig noggrant kan man ibland okulärt se tydliga svullnader kring utsida eller insida handled eller en direkt svullnad över en av tålederna. Bäst att alltid jämföra höger och vänster sida.

Ett annat tydligt tecken kan vara att hunden börjar uppvisa svårigheter med att gå på grus och ömmar när det blir hårdare, spetsiga underlag.

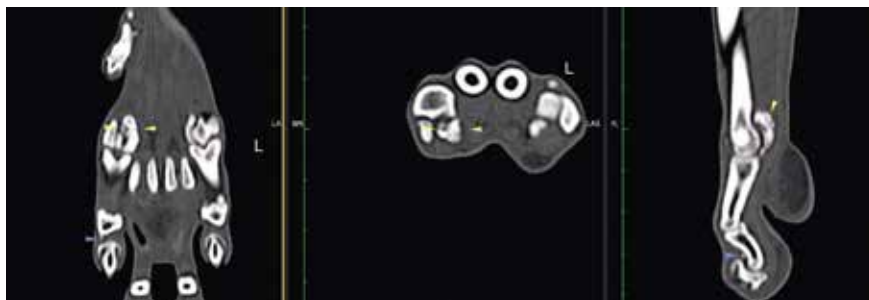
Just tåleder är ett vanligt område som ibland kan missas vid en hältutredning. Ett bra hjälpmedel är att röntga tassarna, gärna alltid höger och vänster sida, för att kunna jämföra strukturer och för att på sikt också kunna röntga om tassarna för att leta efter skador eller förändringar. Ett diagnostiskt ultraljud kan ibland vara ett bra hjälpmedel när man misstänker skador på exempelvis hundens böj-senor.

Åtgärder vid skada

Vid misstanke om skada är det otroligt viktigt att tillfälliga trauman, och skador på handleder och tåleder, får gott om tid på sig att läka ut då det är marknära leder som är svåra att avlasta under fysisk belastning. Vi ser en mycket god effekt av omgående och intensiv medicinsk laserbehandling av ledbandsskador, tåledskador och senskador.

Även vid sårskador och klobrott är laserbehandling helt fantastisk. Det som hade behövt läka under flera veckor kan ibland läka ut bara på några dagar.

En ortos för hundens karpalleder och tåleder är ett yttre stöd, en slags medicinsk stödskena eller stabiliserande bandage, som används för att stabilisera leder, minska smärta och

CT av border collie med hälta och flera fynd i frambenet, både på bogled och handled men även fynd av sesamoidbensfraktur.

Sårskada behandlad med laser, två dagar mellan bilderna.

stödja läkning efter skada eller vid kroniska problem. Ortoser kan vara mjuka (textilbaserade) eller styva (med plast- eller kolfiberskenor).

Syftet är att stabilisera en led, begränsa vissa rörelser, avlasta skadade strukturer (ligament, senor eller leder) samt förbättra funktion vid kroniska problem. Förr kunde uppfattningen vara att ortoser försvagade området som de placerades intill. Idag har vi moderna och flexibla ortoser

som tillåter rörelse när det behövs.

Tillsammans med veterinär och terapeut får man också hjälp med hur ofta och när stödet ska användas. För många hundar innebär det större rörelsefrihet och mindre begränsningar i vardagen.

När det kommer till hjälpmedel för tålederna är skor ett helt fantastiskt redskap.

Vid klo-, sårskador eller allergi kan det räcka med ett tillfälligt användande av vattentät skyddande sko. Vid tillfälliga stukningar eller djupare skador på strukturerna, runt tålederna, kan det ibland vara direkt avgörande med en sko som har en skyddande sula.

Inuti skon bör man känna efter att tassens har utrymme att expandera och att det inte medföljer några utskjutande tygkanter inuti skon som kan ge skav. Ibland kan det vara för-

delaktigt om skon har ett högre skaft upp på benet. Och för ett ännu bättre fäste kan man använda sig av vetrap.

Ibland kan hunden behöva en gjutna sko som gör att tassens kan belastas hårt utan att ta skada. Detta används ofta till exempelvis jakthundar med kroniska besvär.

Har man en hund som dagligen kommer att belasta sina framben genom tjänsteutövning, eller hundsport med moment som innebär mycket nedhopp, kan man lära hunden att ta sig upp på en ramp eller lära den att bli lyft. Detta försvagar inte hunden på sikt.

Tänk på att ligamentskador och senskador tar väldigt lång tid att läka ut och för att undvika att hunden tappar kondition och fysik kan sko spela en helt avgörande roll.

Amputation av en tå (eller delar av tån) hos hund görs när skadan eller sjukdomen i tåleden eller tåbenen är så allvarlig att tån inte kan läka eller fungera normalt. Målet är då att ta bort smärta, infektion eller sjuk vävnad och återställa hundens funktion och livskvalitet.

Det man bör känna till är att amputation bör vara det sista alternativet när inga val finns eller när andra alternativ inte längre fungerar. Hur amputationen utförs och även vilken tå som avlägsnas spelar en stor roll. Inga utstickande bendelar bör lämnas kvar utan hela tåleden bör amputeras. Kvarvarande tåleder kommer på sikt att utsättas för en ökad belastning och

Utpassning av ortos grad 2 till broholmer med bakdelsproblematik som gett sekundära problem i framben.

Försvagade ligament efter långvarig medicinering med kortison på grund av polyartrit.

Explosiv border collie vars yttre tåled blev amputerad efter ligamentskada och artros och smärta till följd.

Avvikande belastning av trampdyna i frambenet, där hunden drar för mycket i koppel.

kan komma att uppvisa besvär med tiden. Man undviker att amputera mitten mestadels på grund av den ökade skaderisken det medföljer för hela tassens. Det följer en bättre prognos om hunden tvingas amputeras någon av de yttre tålederna.

Hur ska vi tänka om klor och trampdynor?

Hundens klor ska vara av god och kort längd samt hela och ej flisade och spruckna. Om hunden får för långa klor påverkar det snabbt tåledernas belastningsgrad och benställning. Vad som händer är att tålederna inte kan bibehålla den böjda formationen, som de bör, utan planas ut. När lederna börjar plana ut sträcks ligamenten ut och en ökad belastning ökar då mot lederna, främst mot de två lederna längst upp i mitten av tassens. Om hunden går med denna inställning för länge kan det ge långvariga eller permanenta fel i tassens. Klons

För långa klor med felställning i tårna.

längd gör mycket mer än vad man tror. Därför är det viktigt att bibehålla dem korta.

Om vi då och då också tittar på hundens trampdynor kan vi passa på att analysera trampdynans formation. Ganska snabbt kan man upptäcka om trampdynorna uppvisar sprickor eller ojämnt slitage. Jämför man höger och vänster kan man ibland upptäcka att den ena tassens uppvisar plattare, bredare trampdynor som ibland kan indikera att trycket är större ner mot just den tassens. Ibland uppstår det på grund av att hunden avlastar sin vikt mot denna tass eller om tålederna inte håller ihop som de ska.

Slitaget kan också framträda genom att trampdynan kan avvika i färg och utseende eller på andra sätt om den belastas för mycket eller för lite.

Träning av tår och karpalleder

Att träna hundens karpalleder och tårleder efter skada eller i förebyggande syfte handlar främst om att förbättra styrka, stabilitet, rörlighet och proprioception (kroppens förmåga att känna ledposition). Träningen bör ske gradvis och kontrollerat, särskilt efter skada. Här följer några lämpliga förslag för att bibehålla en god styrka i dessa områden.

1. Träning på varierat underlag

Att gå på olika underlag tränar små muskler och ligament i tassens. Om hunden är påverkad i sina tårleder eller karpalleder är det inte lämpligt att

gå i för mjuka underlag som sand, då handleden trampar igenom för mycket samt att grenar och grus har en tendens att reta tålederna. Om hunden har en skada i exempelvis senorna i tåleden är det oerhört viktigt att låta tassens undvika för mycket utsträckning av tålederna.

Exempel:

- Gräs, sand, skogsstig

Effekt:

- Aktiverar tålederna mer
- Stärker karpalledens stabiliserande strukturer
- Förbättrar balans och proprioception

2. Styrka och stabilitetsträning

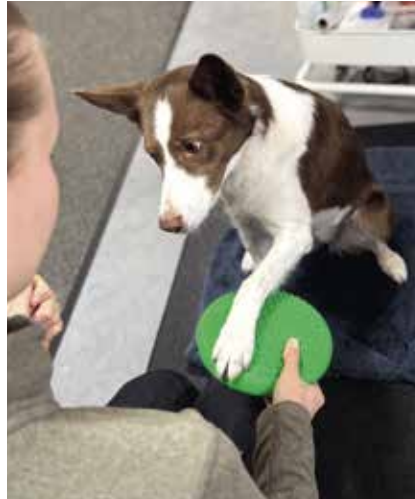
Balansövningar är mycket effektiva för karpalledens stabilitet. Dessa kan utföras på golv eller på upphöjda, fasta underlag till en början för att sen förflyttas till instabila underlag. Notera om balanskudden har piggar. Det kan ibland vara bra att undvika piggsidan, till en början, om hunden har en aktiv skada i tålederna.

Exempel på övningar:

- Tåhävningar: hunden placerar tassarna på ett smalt föremål (exempelvis en plank) och belönas på sådant sätt att hunden vill sträcka sig efter godis utan att förflytta sina framben. Hunden kommer knipa i tassarna och sluta dem för att kunna nå godbiten. Vill man utveckla detta

Höger tass korrekt position, aktiva tår och handled.

moment kan man också träna hunden på att rätta upp sina karpalleder och då samtidigt träna underbenen mer aktivt, både ut- och insida. Vi föredrar att träna dessa moment på mindre diskar med diameter på ca 8–10 cm. Här kan man också tänka på att placera hunden lite längre fram på disken än att placera hunden för långt bak.

- Långsam viktförskjutning mellan benen genom att förflytta godbiten till höger eller vänster utan att hunden trampar om i sina framben.
- Stå stilla på en balanskudde som vippar inkonsekvent eller rytmiskt åt olika håll.
- Gripa: hunden lär sig att ge vacker tass i din handflata för att sedan utmanas att hålla kvar tassens en längre stund samtidigt som man lätt vinklar upp sina fingrar och låter hunden gripa tag i dina händer. Man kan sen byta ut sin hand mot en rullad handduk eller liten balansdisk som hunden "griper" tag om.
- Krafsa: här lär man hunden att lätt dra undan en filt eller tygbit för att komma åt föremål eller godis. Ska inte utföras om hunden har ont eller en akut skada.

Effekt:

- Stärker små stabiliserande muskler och förbättrar kontroll över karpalledens vinkel vid belastning.

3. Cavalettiövningar

Cavaletti innebär att hunden går över låga hinder/pinnar och lyfter ett ben i taget i en fyrtakt.

Effekt:

- Ökar flexion i tåleder och karpalleder, förbättrar koordination och stärker muskler i underarm och tass. Börja med låga bommar och långsam gång, inte hopp eller trav.

4. Passiv rörlighetsträning (PROM)

Många hundar uppskattar massage av tåleder och tassar mer än vad man tror. Ibland är hantering förknippat med stress av kloklippning, men detta går att träna bort. Som djurägare kan man massera hundens underben och även ner över tålederna och försiktigt stryka/räta ut dem.

Man kan också försiktigt jobba med tåledernas rörlighet genom att böja och sträcka lederna. Detta passar i friskvårdande syfte och ger djuräga-

ren en uppdaterad status om hur tålederna faktiskt mår. Genom att böja och sträcka lederna lär man också känna den egna hundens rörlighet och begränsningar. Hundar med kroniska förändringar i sina tåleder eller handleder kan också uppskatta att få träna på sin rörlighet.

Syfte:

- Bibehålla rörlighet, minska stelhet efter skada eller operation. Besiktigande.

5. Simning eller vattentrask

Vattenträning ger belastning utan att överbelasta lederna. Simningen ger en fin griprörelse i vattnet och i en water treadmill kan man hålla en skrittande rörelse utan att ge hunden mer smärta (med högre vattenmängd). Detta förbättrar rörlighet, stärker muskler runt karpal- och tåleder och minskar ledstress då träningen är mer eller mindre belastningsfri.

6. Benviktsmanschetter

Benviktsmanschetter sitter runt hundens ben, ovan karpalled eller hasled. Dessa band låter underbenet jobba i motstånd, när det spänns åt, samtidigt som det också ökar hundens medvetenhet om sina ben och hjälper hunden att återfå ett liksidigt rörelsemönster. Om vi vill att underbenet ska träna med motstånd kan man använda sig av vikter i manschetterna.

● **Text & foto:** Sandra Franic
Certifierad Canineopat
FysioCanis

Missa inte!

Vill du lära dig mer om tassar och tår?

Lyssna på avsnitt 10
Hundfysioterapiodden

Har du önskemål om något ämne som ska tas upp i tidningen?

Skicka ett mejl till redaktören:
polishundred@gmail.com

Är man hos djurdoktorn måste man tänka på deras arbetsmiljö. Jag var jättesnäll, men Matte envisas med korg.

Så här fina bandage klarade inte Matte av att göra.

Egon har gjort debut!

Upp och ner har vår resa varit och nu är vi på banan. Jag gjorde tjänstbarhetsprov där man tyckte att jag behövde få lite mer intresse av själva sökandet...Matte har ju liksom dämpat mig och tänkt att nu skulle det minsann vara noga och fina sök i allt jag gör. Tanken har ju varit god MEN hon glömde den lilla delen att jag inte är som en del av hennes tidigare hundar. Det hon borde ha dämpat på dom -

borde hon släppt upp på mig. Sagt och gjort. Lite riktad träning för att öka på lite motivation och släppa fram delar som faktiskt finns i mig, men som jag inte haft riktig kontakt med. Låter flummigt, men den som förstår - den förstår. Matte och jag tog hjälp av en kollega i en grannregion och under ett par veckor "tog vi av locket av kast-rullen". Äntligen! Nu är det mer fart och drag i mig! Det blev dags för nya

tjänstbarhetsprov där vi fick visa upp skillnaden. Vi blev godkända! Dagen efter skulle vi göra vårt första riktiga pass tillsammans jag och min Matte. Så blev det inte. Efter tjänstbarhetsprovet såg Matte att jag började halta och till slut hade jag så ont att jag helst gick på tre ben.

Det blev samtal till djurdoktorn på morgonen efter. Vi fick komma direkt. När jag haltar in i receptionen

Man måste träna bilsök också.

Överallt ska man nosa.

Ibland får man följa med till kontoret och soffa.

säger en tjej bakom disken: "Åhhh här kommer ett korsband!" Matte höll på att smälla av eftersom hon é lite vek och orolig när jag har ont. Hon tyckte att hon känt något i min ena trampdyna men var såklart himla orolig över något annat ... Hon berättade för djurdoktorn om vad hon trodde hon känt i tassan. Djurdoktorn kände och klämde och böjde mitt ben än hit och än dit och sade att hon INTE trodde det var nåt korsband när hon såg mig gå i korridoren. Hon kände också något i tassan, men fick inte ut det. Tur för mig så hade de tid på röntgen och operation och vips så sov jag Törnrosasömn. Mycket riktigt, ett främmande föremål i ena trampdynan! Det blev till att skära upp och skölja ut och sen fick jag vakna. Shit om det är så det är att vara bakfull skulle jag vara helnykterist som tvåbening! Jag var så trött och mädde inte bra på hela dagen.

Vårat första arbetspass blev en dag hos djurdoktorn, två veckors sjukskrivning och även ett antal meter snuggförband då tassan skulle läggas om och hållas ren. Matte får underkänt på allt som heter linda tassar, MEN hon utvecklades och blev ok till sist. Regn och blött ute stökade till det,

Å ibland har man ledigt och gör utflykter.

men såret läkte fint. Två veckor senare var det dags för vårt första pass tillsammans.

Ett annorlunda jobb som jag inte kan helt berätta om, MEN vilken tur vi hade! Jag sökte några skåp och plötsligt säger Matte till kollegorna: "Nu kan ni hämta bultsaxen!" Jag gjorde en sån fin markering så hon var stensäker. Bultsaxen gjorde sitt jobb och när dörren öppnades stirrade vi alla in i ett tomt skåp! Tills de höjde blicken och ser det vita pulvret i påsar på

översta hyllan. Grovt narkotikabrott! Grattis till mig och Matte som faktiskt gjort oss förtjänta av lite nybörjartur! Nu är det bara att fortsätta träna och utvecklas tillsammans.

Tack till alla er som hjälpt oss på vår resa fram till första beslaget! Man tränar inte upp ett ekipage på helt egen hand – vi behöver hjälpas åt!

● **Text:** EGON med sin Matte

● **Foto:** privat

Än så länge orkar tant Matte lyfta mig!

Husbil e mysigt

Styrelsemöte

Polisens Hundförarförbund

27 mars 2026

Närvarande:

Johan Petersson, Ordf.
Hannah BlomBergelin, Vice ordf.
Merit (Mimmi) Lindgren, Kassör
Anna Rydén, Sekreterare

Joakim Gryte, Suppl.
Carl Tyllström, Suppl.

Frånvarande:

Elin Åström, Suppl.

51 Mötet öppnas

Johan Petersson öppnade mötet och hälsade alla välkomna.

52 Dagordning

Johan Petersson gick igenom dagordningen.

53 Föregående protokoll

Styrelsen gick igenom föregående styrelsemötesprotokoll vilket godkändes.

54 Ekonomi

Mimmi Lindgren informerade om förbundets ekonomi som för tillfället får anses som god.

55 Hemsidan/tidningen Polishunden samt medlemsregistret

Hemsidan hålls uppdaterad av Annika.

Tidningen Polishunden:

Nu är det gemensamma redaktionsmöten inför varje manusstopp för att få en bättre översikt och insamling av material.

Hannah jobbar vidare med medlemsregistret.

56 Stipendier

Hannah tar emot ansökningarna och annons kommer ut i tidningen i kommande nummer. Ansökan går ut den 28 maj 2026.

57 Draghundsläget

Gick av stapeln vecka 3 i Säfsen, med tio deltagare. Mycket lyckat!

58 Vinter SM/Barmarks SM

Vinter SM har fått ställas in två år i rad. När vi testat att lägga ut Barmarks SM så är det även där lågt intresse. Vi ställer in under 2026 och försöker ta reda på intresset. Mejla ut en enkät för att ta reda på vad medlemmarna vill.

59 Narkotika SM

Gick av stapeln 27–29 mars i Karlsborg. Åtta tävlande. Resultatprogrammet behöver revideras, Johan tittar på det.

- **Även ett** förbundsrad gick av stapeln i samband med SM.
- **Elin Åström** och Johan Hansson bakdömer.
- **Mimmi fixade** nytt vandringspris och plaketter.

510 Nordiska Mästerskapen

Går av stapeln i Danmark 2026. Då kommer även bomb att delta. Går av stapeln vecka 24, 8–12 juni.

Johan Petersson och Petter Fransson dömer patrull, Elin dömer narkotikan. Även en domare för bomb behövs.

Hannah och Mimmi fixar ihop anmälan och välkomstbrev till de tävlande.

Vi behöver börja sondera terrängen lite för arrangör för när vi ska ha NM 2028.

§11 Sommar SM

Lidköping arrangör för 2026. Då det är valår kommer det bli senare än vanligt, 17–20 september.

Kolla Ludvika för 2027 då de tidigare anmält intresse att arrangera.

Hanna Östman tar gärna uppdraget att fixa domare till SM. Johan tar kontakt med henne.

§12 Profileringsartiklar

- **Elin ska** kolla upp en ”föreningssköld”.
- **Vi behöver** beställa in fler standar.
- **Gåvoartiklar fixar** Mimmi.

§13 Rollfördelning styrelsen

Draghundslägret: Hannah BlomBergelin

Vinter SM: Elin Åström

Narkotika SM: Styrelsen

Nordiska mästerskapen: Styrelsen

Skyddslägret: Johan Petersson

Sommar SM: Styrelsen

Arrangörspärm SM: Carl Tyllström

NPHU: Johan Petersson

Domarutbildning: Carl Tyllström, Joakim Gryte

Årets polishund: Johan Petersson

Medlemsansvarig: Hannah BlomBergelin

Kontakt med InformationsMedia:

Johan Petersson, Mimmi Lindgren, Anna Rydén

Lokalerna i Karlsborg: Johan Petersson

§14 Övrigt

Barbros Stipendiepris till uppfödare startar vi med 2027. Hannah behåller kontakt med dottern till Barbro. Förslag att dela ut priset på My Dog 2027. Separat möte om att sätta kriterierna för stipendiet.

Nästa möte 4 maj efter redaktionsmöte.

Mötet avslutat

● Mötessekreterare
Anna Rydén

LÄMNA MOTION INFÖR ÅRSMÖTET

Motioner till årsmötet kan inlämnas av enskild medlem eller av länsförening/region. Motion skall åtföljas av yttrande från länsföreningen eller regionsansvarig som anmäler den till förbundets sekreterare **senast den 28 maj** det är den skall behandlas på årsmöte. Motionen redovisas vid årsmötet av länsföreningens utsedde förbundsrådsledamot, eller i förekommande fall av motionären, när länsförening

anser att det finns speciella skäl därtill (detta skall i sådant fall anmälas samtidigt som motionen).

Förbundssekreterare skall tillställa förbundsstyrelsen och regionsansvariga kopior av anmäld motion samt om möjligt publicera detta i tidskriften och på hemsidan.

/Styrelsen

Ett fall med livet som insats

Året var 2009 och hösten gjorde sig påmind i Norrbotten med mörker och frost. Trots att det bara var i början av oktober hade kylan redan hållit i sig under några veckors tid. Vattendragen hade fått en tunn hinna spegelblank is och i skogarna hade mossan och ljungen begravts under det första fluffiga lagret av vit snö och frost.

Den missade morgonfikan

Ingemar Gustavsson och Thomas Kemi, två hundförare i Luleå, träffades nere i garaget denna måndag morgon den 5:e oktober 2009 och de visste att de skulle bilda patrull tillsammans. De visste även att de skulle ha med sig en SAO-elev¹ och morgonens första lärdom de skulle utbilda eleven i var att 9-fikat var heligt. Man behövde inte ens äta frukost utan laddade för att träffas i fikarummet för mackor och kaffe tillsammans med andra kollegor. Beslutet att inte äta frukost innan visade sig vara ett stort misstag just denna dag.

Ingen av dem kommer riktigt ihåg varför, men av någon anledning blev de sena in till fikat. De rullade in till innergården på polisstationen runt 9:30 och hade precis klivit in i fikarummet när den klassiska radiouppkopplingstonen i det gamla S70-systemet kopplade upp. Det var en extra lång melodi av uppkopplingstoner, då LKC väckte upp flera basstationer samtidigt, och det visste alla alltid var ett tecken på att något stort hände. Överfallslarm Handelsbanken i Älvsbyn! Det blev ingen macka.

Bekräftat bankrån

Ingemar och Thomas, samt eleven i baksätet, styrde kosan mot Älvsbyn. På väg fram fick de lite mer information om att det var ett bekräftat bankrån. Olika vittnen ringde in om maskerade beväpnade män som rörde sig runt banken. En bil som hade lämnat. Personalen hade hunnit fly och alla var oskadda med rånarna hade haft gott om tid på sig inne i bankvalvet.

1 SAO = Studiemotiverande arbetslivsorientering

Från tidningen, Norrbottens Socialdemokraten, 2009 efter händelsen där man fick läsa om hjältarna i rånjakten.

Mellan Luleå och Älvsbyn är det drygt 6 mil, vilket förstärks innebar att de var pucktvåa². Allt var över när hundpatrullen, och alla andra patruller, kom på plats. Rånarna, bytet samt flyktbilen var spårlöst försvunna. En större insats drog igång och de vände upp och

2 Pucktvåa = man är lite sent på det.

ner på hela samhället i letandet efter något spår. En iakttagelse kom in angående en brinnande bil en bit bort och allt talade för att det var flyktbilen som brann. Thomas och Ingemar åkte dit och sökte spår, desperat om att få något att gå på men ingenting.

Det där 9-fikat som de missade, och frukosten de skippat, gjorde så att

Ingemar och Thomas idag. Berättar med inlevelse om händelsen och kollar på tidningsurklipp. Skissar även upp på ett papper hur gripandet gick till. Ingemar glad pensionär idag med en hel pärm av tidningsurklipp från hans bravader i tjänsten.

bränslet i deras kroppar började ta slut. Är man så inne i något glömmar man ibland bort de basala behoven så som mat och vila. Något som den lokala restaurangen bredvid banken listat ut och slog upp deras portar med gratis mat åt poliserna som kämpade där ute. En oerhört fin gest som poliserna pratar om än idag. Det fick dem att fortsätta kötta på och fortsätta leta, trots att de inte hade något alls att gå på.

Rånarna kom undan

Passet började lida mot sitt slut och trots att det tog hårt att erkänna så var poliserna besegrade. Ställningen stod 1-0 till rånarna och insatsen började matta av. Ingemar och Thomas tog med sig eleven hem till Luleå igen för att avsluta passet. Några hundra meter från polisstationen ropade de till LKC att de var tillbaka i Luleå och skulle garagera för att avsluta passet. Operatören svarade: "Vänta" och det blev tyst i radion. "Vi kanske har nån form av iakttagelse, ett tips. Vi återkommer."

Vadå vänta? Vänta på att de ska återkomma? Ingemar och Thomas var

fullt eniga i bilen. Ingen av dem skulle vänta utan de sladdade in på stationen och öppnade nästan bakdörren under färd för att sparka ut eleven de hade med sig och sedan vände de på kosan och började styra tillbaka inåt landet.

Inkommet tips

Tipset var bra, det var faktiskt jättebra. Två jägare i byn Koler, drygt 4 mil väster om Älvsbyn, hade varit ute till skogen under eftermiddagen för att kolla till en jaktkoja på deras jaktmark. På väg ut till kojan såg de något som eventuellt skulle kunna vara skospår som gick rakt in i skogen. Jägarna reagerade på att det inte bara var skospår utan det såg ut som att personen försökt sopa igen sina egna spår efter sig som bildats i den lilla mängd snö som kommit. Vem gör nåt sånt? Jo, tjuvjägare förstås! Fast beslutna om att undersöka och utreda saken själva gick gubbarna ut i skogen och följde spåren. De kom tillslut fram till ett mindre tält djupare in i skogen och en man tittade ut. Mannen förklarade att han och hans kompis var fågelskådare från Göteborg. Jägarna lyssnade på deras förklaring vad de gjorde där och sedan började de gå tillbaka mot sin bil. Det var något som inte stämde. De hade vad jägarna beskrev som "dansskor" på sig. En finare variant av lågskor. Det har varken tjuvjägare eller fågelskådare på fötterna i skogen. De fick samtidigt höra om händelsen i Älvsbyn och rånarjakten som pågick och bestämde sig för att ringa in detta till polisen.

Fullt pådrag

Patruller anslöt till den lilla byn Koler som troligtvis aldrig någonsin sett så många konstaplar på samma plats. Det var helikopter, polishundar, in-

Handelsbanken i Älvsbyn som rånades på kontanter och värdesaker för totalt 5 miljoner kronor.

satsstyrkan och andra poliser på plats. Alla hade bestämt sig för att inte låta de försvinna igen. Mer motiverade poliser hade länet sällan skådat. Ingemar lastade ut sin tjänstehund Jebas Nisse "Nicke" och gick tillsammans med Thomas och två från insatsstyrkan mot tältet i skogen. När de kom på plats såg de att tältet brunnit ner men i den glödande askan kunde man urskilja mynt och några kassaskrin. Då var det bekräftat, det var varken tjuvjägare eller fågelskådare de hade där ute i skogen, det var rånarna!

Jakten var igång! Nicke fick enkelt upp ett spår från tältet, trots att rånarna hade ett försprång på ca tre timmar var Nicke säker på sin sak och spårade med högt självförtroende. Insatskillarna och Thomas hade nästan svårt att hänga med i mörkret. Alla var tack samma över fullmånen som kastade ett lagom ljus på marken, så pass så man kunde se vart man gick utan att behöva använda ficklampor, de ville förstås inte röja sina positioner i skogen. Efter några hundra meters spårande dök Nicke ner bakom en rotvälta och gick i markering. Där bak låg en stor och tung väska. Vid en snabb inspektion kunde de se att den innehöll mängder av stöldgods från banken, gods från olika bankfack.

Thomas som "bara" var medspringare fick äran att bära denna tunga väska vidare bakom det spårande ekipaget. Kort därpå kom de upp på vägen en bit bort från där Ingemar och Thomas parkerat sin tjänstebil och Thomas meddelade att han vek av för att lämna och även vakta godset vid bilen. Ingemar fortsatte således spårningen utan Thomas men i gott sällskap av två snabba och vältränade insatskillar.

Fynd längs flyktspåret

Spåret fortsatte över på andra sidan vägen från där de hakat av Thomas och vidare in i skogen, relativt parallellt med ett järnvägsspår. Plötsligt fick Nicke upp intresset för en stor gran framför dem. Han tog sats och började hoppa upp mot granens grenar och något ramlade ner. Det var svårt att se vad i mörkret, men det såg ut som en livrem. Ingemar tog tag i remmen och ett automatvapen följde med. Det är alltid roligt att göra fynd längs ett flyktspår men just det här fyndet gav inte bara glädje utan även ett visst obehag. Ingemar började känna sig exponerad i det månlyuset som var. Från att ha varit tacksam till att bli frustrerad över det lilla ljuset som lyste upp i mörkret. Från att med självförtroende mata på i hög hastighet med linan släpandes bakom honom till att släppa fram Nicke längre fram och tillslut hålla i sista centimetern av linan.

De vältränade och snabba grabbar som Ingemar hade med sig i spåret började pusta och stänka och planerade för avlösning. Ingemar som också började få kramp i benen började bli mer och mer irriterad. När de för andra gången började diskutera avlösning i spåret bakom honom vände han sig om mot dem: "Och ni ska vara myndighetens mest vältränade killar! Ni går bakom en överviktig och gammal hundförare, vi jagar Stockholmare i träskor. Håll tyst och gå!" Det var sista gången de diskuterade en eventuell avlösning ute i skogen.

Spåret gick i riktning mot byn men de var fortfarande nån mil bort. Thomas stod fortfarande kvar vid polisbilen. Från början kändes allt lugnt,

Älvsbyn.

pulsen relativt låg och en bra känsla i kroppen om att de skulle vinna den här gången. De hade redan väldigt mycket gods så redan där var det en halv seger. Det var kolsvart runt Thomas och knäpptyst. Det var bara han där. I bilen hade han lagt en väska som troligtvis var värd flera miljoner. Han kände sig plötsligt ensam och ljuden från skogen analyserades med en högre puls än innan. Han hade hört att de hittat vapen i skogen. Vart var rånarna? Låg de i bakhåll någonsans?

Byggnaden där gripandet skedde.

”Sågtjärnen” och den del av Kolerträsket där Thomas och Risto gick genom isen.

Spåret in i byn

Thomas blev lättad när han hörde över radion att samma jägare som initialt ringde in tipset om fågelskådarna med dansskorna nu såg samma typ av skospår inne i byn, vid en boda, och de var färska. Alla resurser drogs till platsen likt flugor på en sockerbit. Thomas som var närmast väntade in resten innan han tog täten och ledde karavanen av resurser till platsen. Det var som hämtat från en actionfilm. Helikoptern hovrade över honom när han sladdade in på gården. Ljuset från bilens lyktor smekte längs sidan av bodan när Thomas svängde in framför den med flera polisbilar bakom sig. Siluetten av en mansperson vid hörnet fångade allas uppmärksamhet och innan Thomas fått stopp på bilen flydde mannen springandes runt husknuten. Nu var det Thomas tur! Han lastade snabbt ut sin tjänstehund Jebas Risto och satte på honom spårninan. Gav honom kommandot spår och lät spårninan lö-

pa i handen till dess han nöp i spåret vid hörnet.

Två gärningsmän påträffas

Risto hann doppa ner nosen en sekund men sen vände han sig åt motsatt håll, mot en lastpall i närheten och gick i anskällning. Thomas som inte riktigt förstod vad som hände anslöt till sin skällande kollega och såg då att det fanns en man bakom lastpallen, som desperat försökte gömma sig. Yes, en gripen!

Samtidigt som gripandet av den mannen pågick fick de syn i ögonvrån en bit längre bort, skymten av mannen som de tidigare såg flydde platsen. Eftersom Thomas var fullt upptagen med att hantera personen han just gripit satte insatskillarna av efter den flyende mannen och kunde inom kort springa ikapp och gripa även honom.

Tomas sökte igenom gripandeplatsen vid lastpallen och anträffade en ryggsäck med mer stöldgods samt en pistol instucken under pallen. Han

beslutade sig för att spåra ut spåret från bodans hörn, efter den flyende mannen, till insatskillarnas gripandeplats. Risto spårade utan tapp, med nosen tryckt mot backen kunde de knyta ihop säcken. Ingemar som fortfarande var ute i skogen och kämpade på fick höra att Kemi var den som fick gripa. Alla som har varit med om liknande händelseförlopp, då man själv slitit och kämpat, för att sedan höra att någon annan får det lyckliga slutet, vet hur det känns. Då försvinner det kollegiala ”vi gör det tillsammans” och såklart blir man förbannad för att man snuvas på konfekten. Just där och då är det jag och mig själv och min egen framgång och belöning man vill ha. Inte ge det lyckliga slutet till någon annan, särskilt inte om den bara stått och latat sig vid bilen. Ingemar gick vidare i skogen, ilskan gav honom ändå mer bränsle att fortsätta spåra ut spåret, trots att han hade någon mil kvar av dålig terräng och krampande ben.

Ute på tunn is

Thomas kände sig nöjd med sista spåret och släppte lös Risto med kommandot att söka föremål, ifall den andra gripna hade kastat något längst spåret. Det var kolsvart även i den skogen och Thomas tappade visuell kontakt med Risto precis då han såg att han fick vitttring på nåt. Ljudet som senare kom, ett plask i vatten, är något Tomas inte kommer glömma. Han hade helt missat att han gått vid kanten av en sjö och vad än nu Risto fått vitttring på så kom det från mitten av sjön. Isen däremot höll inte vikten av en hund och Risto hade gått genom isen och kämpade för sitt liv i en vak 25 meter ut. Fast beslutsam att rädda livet på sin hund ålade Thomas sakta ut på mage i riktning mot det plaskande ljudet. Thomas kände själv att isen var tunn, men det skulle inte hindra honom. Han ålade fram och fick tag i Ristos halsband men i samma veva som han tog tag och försökte dra upp honom brast isen under Thomas och de var båda i vaken.

Kampen mot kylan

Det iskalla vattnet kom som en chock mot kroppen och Thomas fick tag i Risto och kunde trycka upp honom ur vaken. Isen höll däremot inte för honom själv utan han började slå sönder den centimeter för centimeter i riktning mot land. Orken började ta slut, kylan från vattnet hade gått in i kroppen och som sista ansträngning ropade Thomas på hjälp i hopp om att någon skulle höra honom. Patrullerna uppe vid gården hörde hans rop och sprang ner till sjön där de såg Thomas i vattnet. De hade inga linor att kasta ut men hittade en lång skarvsladd, en elkabel, uppe vid baracken som var tillräckligt lång för att nå ut till Thomas. Han tog tag i kontakten som landade framför honom och med ett ryck tog kollegorna tag och drog. Thomas utrustningsbälte högg fast i isvakens kant och det tog tvärstopp, elkabeln gick av och Thomas sjönk återigen ner i vaken. Med stelfrusna händer där finmotoriken slutat fungera fick han till slut av sig utrustningen och kastade upp den mot land och fick en ny chans med elkabeln. Den gången gick det bättre och de fick upp honom ur vaken. Kraftigt nerkyld förde de Thomas till baracken som hade en dusch och de försökte långsamt värma upp honom. Thomas vet hur man kan

Koler.

huttra när man fryser, men muskelryckningarna i armarna var som hämtat från en bicepsövning på gymmet. Underarmarna for ut helt i stora rörelser som inte gick att hindra och han stod i duschen och iakttog hans kropp som han tappat kontrollen över.

Efterspel, reflektioner och ett lyckligt slut

Thomas lastades i en annan polisbil och fördes skyndsamt tillbaka mot Luleå. Han tog upp telefonen och ringde Ingemar som fortfarande var ute i skogen och spårade. Ingemar som gick på sista gnuttan energi, både mentalt och fysiskt, plockade upp telefonen såg att det var Thomas och kunde inte undvika känslorna som började bubbla. Ingemars sista uppdatering från byn var att Thomas gripit rånarna som Ingemar spårat i fyra timmar och Ingemar var helt övertygad om att Thomas skulle gotta sig och starta samtalet med något liknande: ”Håller du fortfarande på och letar? Jag hittade dem på två minuter”. Men det nöjet skulle minsann inte Tomas få så Ingemar tryckte upp samtalet, bad honom dra åt h*vete och sedan lade han på. Trots att Ingemar förstås har ångest för detta än idag så hade han rätt, det var exakt det Thomas hade tänkt att säga.

Samtliga rånare greps inom samma dygn som brottet begicks. Den tredje rånaren stoppades i en vägspärr i Jörn efter att han lämnat av sina kompanjoner för en nattlig camping i skogen i Koler.

Ingemar och Thomas har reflekterat flera gånger över hur nåt som börjar som en vanlig dag på jobbet kan förändra hur man är som person. Att man får vara med om saker som ger en lärdom i hur man fungerar och hur skört livet är. Att rädsla sällan är något man upplever i stunden utan det kanaliseras mer till fokus. När allt är över och man inte behöver fokuset längre, det är då tankarna och känslorna kommer. De fick veta av andra hundförarkollegor som åkte dit och spårade spåret igen, dagen efter, att det på nåt ställe var byggt liknande ett skyttevärn där allt tyder på att rånarna legat med sina vapen och väntat på att bli hittade. Många frågor snurrar fortfarande, trots att det snart gått 16 år. Var det kanske just dansskorna som orsakade att rånarna fick kalla fötter och fortsatte fly istället för att fäkta? Varför beslöt sig Risto för att samla mod till sig och springa ut på tunn is? Vad var det han kände?

Varför saker händer kommer vi aldrig få svar på, men vi är alla oerhört tacksamma för att alla klarade sig oskadda och att ärendet hade ett lyckligt slut. Att få vara med om en sådan händelse tillsammans med sina kollegor för en närmare varandra. Bitterheten som ibland kan skölja över en i stridens hetta, när tävlingen om gripet tycks avgöras orättvist, går snabbt över och man kan känna glädje för varandra. Så känner alla. Alla utom den stackars SAO-eleven som dumpades i Luleå, han är enligt säkra källor bitter än idag.

● **Text & foto:** Annika Säfström

Vill du läsa mer om rånet i Älvsbyn, gör du det genom att skanna QR-koden.

/Redaktionen

Välkomna till Polishund-SM i Lidköping

Passa på att tävla och umgås en helg med hundförarkollegor från hela Sverige. Utgångspunkt och huvudarena är Lidköpings Brukshundklubb samt skogarna runt Lidköping. Tävlingarna kommer genomföras enligt gällande regler för Sommar-SM i både skydds- och spårhundsgrupp.

Program

Tävlingarna inleds på torsdag eftermiddag med sedvanlig marsch och efterföljande invigning. Under fredagen och lördagen blir det spår, sök, lydnad och brottsplatsundersökning för att sedan avslutas på söndagen med skydd i skyddshundsgruppen och spår i spårhundsgruppen.

Anmälan

Senast anmälan 16 augusti. Då vi har begränsat antal spår så gäller först till kvarn och max 30 ekipage totalt.

Boende

Boende finns att boka till rabatterat pris på Lidköpings 5-stjärniga Kronocamping precis vid Vänerens strandpromenad, 10 minuters bilfärd från Brukshundklubben. På campingens hålls årsmötet samt lördagens bankett.

Mer information, anmälan samt preliminärt program finner ni löpande på Lidköping Brukshundklubb hemsida: <https://lidkopingbk.se/polishund-sm-2026/>

SM och tävlingsansvariga

Jessica Lenntun (SM-general) 0731-410 911

Jonas Björk (Gruppchef Polisens hundgrupp Skaraborg) 070-541 99 91

Varmt välkomna önskar Polisens Hundförarförbund och Lidköpings Brukshundklubb!

Karl Persson med Doffe (*Run & Relax David Beckham*) och Robert Lindström med Mulle (*Kustmarken's Mulle*).

Foto: Tomas Seger

Projektet

Polisiär tjänstehund vid barnförhör

Varje år anmäls tusentals sexualbrott varav över tretusen av dessa kategoriseras som våldtäkt mot barn ...

Mörkertalet beräknas vara stort och det som ökar mest är övergreppen som sker digitalt via nätet.

Svensk polis har idag ett uttalat krav på sig att prioritera särskilt utsatta brottsoffer i samhället, de så kallade SUB-brotten där sexuella övergrepp mot barn ingår.

Ur ovan nämnda startade därför projektet med barnförhörshundar för att bättre kunna hjälpa och stötta utsatta barn som hamnar i förhörssituationer.

Uppstarten

Idén kläcktes ursprungligen av BPU-hundföraren Karl Persson med hunden Doffe (*Run & Relax David Beckham*) i Halland under en workshop med inriktning på SUB-brotten. Kon-

ceptet kändes så bra att region Väst gick med på en utökning av projektet med den renodlade barnförhörshunden Mulle (*Kustmarken's Mulle*), som i första hand skulle knytas mot Storgöteborg.

Den nya Barnförhörshunden placerades hos undertecknad som även fick till uppgift att ihop med Nationella Polishundtjänsten ta fram en kravprofil på en för uppgiften lämplig hundtyp.

*Barnförhållsledare Maria Högman och Mulle i förhållsrummet på Barnahus Göteborg, fotograferat från medhållningsrummet.
Foto: Robert Lindström*

Arbetet utökades även till att ta fram en avpassad dressyr och tjänstbarhetkontroller för att ge hundarna bästa tänkbara förutsättningar att fungera i sin uppgift. Tanken är att ta fram en Nationell standard, likt den myndigheten har för övriga tjänstehundar.

Barnförhållshunden kan vara renodlad i förhållsfunktionen som Mulle, alternativt en befintlig sökhund likt Doffe som efter en utökad granskning anses lämplig.

Samarbete med Psykologiska institutionen, Göteborgs universitet (GU)

Göteborgs universitet, som är en auktoritet inom ämnet barnförhåll, tillfrågades om de ville medverka, detta då det konstaterades att det inte fanns mycket forskning inom området. Forskarna var mycket positiva och idag pågår forskningsstudien *En hjälpande tass*, vilken finansieras av Brottsofferfonden i samarbete med Polismyndigheten, region Väst. Studien har i dagarna blivit förlängd till

Mulle, ur barnets perspektiv, i förhållsrummet.

Foto: Robert Lindström

fyra år. Under tiden studien pågår får vi ta del av löpande återkoppling från forskarna.

Tanken är att man under studien bland annat kommer titta på hur hundens närvaro påverkar barnets upplevelse under förhörssituationen, om det leder till utförligare förhör samt om fler ärenden går till åtal.

Studien har även utökats till att se hur förhørsledarnas arbetsmiljö påverkas när hunden bidrar med att stötta barnet genom de många gånger tunga förhören.

Hur går ett barnförhör med hund till ?

Först har barnförhørsledaren tillsammans med övriga inblandade, exempelvis särskilda företrädare, sociala myndigheter, anhöriga m.m., under ett så kallat samråd, kommit fram till att det inte finns allergier, hundräds-la eller dylikt, och man bedömer att hunden troligen skulle kunna tillföra trygghet och stöttning.

Jag, som hundförare, åker till Barnahus Göteborg med Mulle där vi har ett rum som är reserverat och möblerat med tanke på förhör med hund. Detta kan se lite olika ut på olika platser.

På plats tar barnförhørsledaren över Mulle och presenterar hunden för barnet som då själv får bestämma om de vill ha med hunden under förhöret. Om barnet säger ja är det barnförhørsledaren som hanterar och styr hunden under förhöret. Min roll som hundförare är att sitta i medhörningsrummet och observera och vara beredd att ingripa om jag ser att hunden verkar obekvämt eller osäker av någon anledning.

Med tanke på att förhören ingår i en pågående förundersökning är det ett krav att förhörshunden hanteras av behörig polispersonal.

Hur ska då en barnförhörshund vara?

Grunden för en barnförhörshund är att den måste vara lugn och socialt trygg, samt genuint tycka om närhet och kontakt, även med människor som den inte känner. Många av de barn som medverkar vid förhören har någon form av diagnos och kan vara både intensiva och ibland utåtagerande.

Det händer också att den hörde är en vuxen person med ett intellektuellt funktionshinder. Detta gör att de ibland agerar som barn, vilket kan verka märkligt för många hundar.

Vidare måste hunden ha förmåga att slappna av utan att bli rastlös eller frustrerad då det ibland kan bli två långa förhör på en dag. Den måste också vara tillräckligt miljöstark för att utan problem kunna transportera sig i olika typer av byggnader med hissar, trappor, hala golv och så vidare.

Slutligen behöver den vara tillräckligt självständig för att inte bli osäker när föraren lämnar över hunden, men tillräckligt förig för att vara lätthanterlig för förhørsledaren.

Barnförhörshunden är dessutom den enda tjänstehunden där utseendet faktiskt spelar roll. Man har en

mycket kort stund på sig när förhørsledaren presenterar hunden för barnet och barnet får bestämma om de vill ha med hunden. Då är det viktigt att hunden ger ett snällt intryck och utstrålar lugn.

Rent exteriört är den idealiska förhörshunden medelstor med runda snälla ögon, gärna varma färger och hängande öron och läppar.

Hur ser framtiden ut ?

Intresset kring projektet har varit enormt både massmedialt (medverkat i bland annat Nyhetsmorgon på TV4) och inom vår egna myndighet. Vi har

Robert, tillsammans med Mulle, och Maria Högman i Nyhetsmorgon TV4.

Foto: Nyhetsmorgon TV4

Doffe (Run & Relax David Beckham) och Mulle (Kustmarken's Mulle), tar igen sig i soffan.

Foto: Tomas Seger

genomfört möten, föreläsningar och studiebesök för ett flertal polisregioner. Processen är i full gång och det kommer inom närtid att finnas fler barnförhörshundar runt om i landet, vilket känns väldigt roligt.

Vi har även haft studiebesök och möten med både norsk och finsk polis som även de arbetar för att införa barnförhörshundar i sin verksamhet.

Vad gäller arbetsbelastningen så varierar den givetvis beroende på var i landet man arbetar, samt hur många förhørsledare som är knutna till res-

pektive hund. Mulle och Doffe närmar sig i nuläget ett 50-tal skarpa förhör tillsammans.

Identifierade framgångsfaktorer

- Var noggrann vid urvalet av lämplig hund. Det är svårt att kompensera mentala brister med dressyr.
- Aktivera och stimulera hunden ordentligt innan förhörssituationerna för att underlätta att den kopplar av vid långa förhör.
- Träna mycket informell "platsliggning" i förhörliknande miljöer.
- Gör många träningsförhör med för hunden okända barn innan man påbörjar skarpa förhör.
- Välj initialt ut en erfaren barnförhørsledare som är trygg i sin roll. Lägg sedan mycket tid på att hund och förhørsledare lär känna varandra och är bekväma tillsammans. Om detta görs ordentligt blir det sedan lättare att implementera ytterligare förhørsledare framöver.
- Medverka som observatör vid barnförhör för att få en realistisk bild av hur det går till och var utmaningarna i uppgiften ligger.
- Tänk noga igenom innan att man är redo för att sitta och ta del av barnens berättelser ... Det kan vara tuffare att sitta som en passiv åhörare än att aktivt leda förhöret.

Min upplevelse

Efter nästan trettio år som hundförare/instruktör och besiktningsman blev detta en helt annan inriktning än mina övriga arbetsuppgifter. Dessa har tidigare främst kretsat kring olika typer av mentaltester samt polis-hundsdressyr, med en lite extra förkärlek för skyddsarbetet.

Många frågar om det inte är jobbigt att lyssna på barnens berättelser, vilket det givetvis kan vara. Jag har istället försökt att fokusera på alla positiva reaktioner som vi har fått när barnen får träffa Mulle. Förmånen att få se barn på väg in i förhørsrummet, för att berätta om hemsigheter de blivit utsatta för, som skrattar och kramar om hunden innan förhöret, väger upp mycket och skapar lite islossning även i ett gammalt härdat polishjärta. Barn som väljer att under förhöret vända sig mot hunden när de ska berätta om de jobbigaste detaljerna och i det läget inte orkar möta barnförhørsledarens blick, alternativt frivilligt kommer tillbaka till förhørsrummet efter avslutat förhör för att säga hej då till Mulle en gång till. Sådana händelser lämnar givetvis ingen helt oberörd och ger en känsla av att vi ändå är på rätt väg ...

● Text: Robert Lindström

Mulle, när han själv får välja design på "förhørssoffan". Foto: Robert Lindström

STADGAR FÖR POLISENS HUNDFÖRARFÖRBUNDS STIPENDIUM

- § 1. Stipendiet är instiftat 1995 och är ägnat att stimulera kompetensutveckling och kunnande för förbundets medlemmar.
- § 2. Stipendiet kan sökas av enskild medlem eller grupp av medlemmar inom förbundet.
- § 3. Ansökan som görs skriftligen skall vara Polisens Hundförarförbunds styrelse tillhanda senast 28 maj. Utdelning av stipendiet sker vid ordinarie årsmöte i samband med Sommar SM.
- § 4. Den årliga stipendiesumman är 10 000 kronor. Överskjuten, ej uttagen summa, accumuleras till kommande år. Storleken på den totalt utbetalda summa bestäms för varje år av styrelsen i Polisens Hundförarförbund dock högst 10 000 kronor per ansökan.
- § 5. Stipendiat förbinder sig att till styrelsen redovisa vilka kostnader stipendiet täckt, senast ett år efter utbetalning. Ett skriftligt referat skall publiceras senast i nr 5 av tidskriften Polishunden, året efter utbetalningen.

Ansökan skall innehålla:

- Sökandes namn, adress och födelsedatum
- Polisregion
- Uppgifter för mål för utvecklingsarbetet
- Begärd stipendiesumma.

Ansök senast 28 maj 2026

Förbundsrådsmöte

Polishundförärförbundet

Extra möte med anledning av ändring av reglerna för Sommar SM

28 mars 2026

Närvarande:

Representanter från fyra regioner: Nord, Öst, Väst och Syd.

S1 MÖTET ÖPPNAS

Johan Petersson öppnar mötet och hälsar alla välkomna.

S2 Regeländring Sommar SM

Med anledning av tidigare motion vid årsmötet som gällde förslag att ändra reglerna vid Sommar SM så att tävlingen genomförs enligt Dressyrnivå 2 och därmed kan tillgodoräknas som uppkörning.

Den bifölls vid årsmötet. Vid omröstning idag, vid det extra förbundsrådsmötet, så bifölls den även här och därmed börjar de nya reglerna att gälla vid SM i år (2026).

Mötet avslutat

● Sekreterare
Anna Rydén

Förbundsråd 2026

I samband med SM för narkotika-hundar hade styrelsen kallat till ett extra "årsmöte", för att behandla frågan gällande regelverket för Sommar SM.

Vid det senaste årsmötet lades förslaget att helt kopiera nuvarande D2-uppkörning till SM-regler, vilket fick bifall då, och även vid det extra "årsmötet" bifölls förslaget.

Detta innebär att från och med SM 2026 är det reglerna som gäller vid uppkörning, enligt dressyrnivå 2, som kommer att gälla.

**Styrelsen för
Polisens Hundförärförbund**

Arkobild

Glömt betala medlemsavgiften?

Har du inte redan betalt in årets medlemsavgiften, är det hög tid att göra det nu. Den som är medlem i en tjänstehundklubb är automatiskt medlem i Polisens Hundförarförbund.

Varför ska man vara medlem?

För att du ska:

- få tidningen Polishunden hemskickad till dig, fem nummer per år.
- kunna tävla i Vinter/Sommar/Narkotika SM.
- kunna medverka i Skyddsläget och Draghundsläget.
- kunna ansöka om stipendium på 10 000, där du på eget initiativ motiverar en resa någonstans som skulle berika dig till att utvecklas som hundförare.
- bidra till en fin pub och gym i Polishundtjänstens lokaler.
- sist men inte minst få en gemenskap med övriga Hundförarsverige när du medverkar i dessa event.

INBETALNINGSUPPGIFTER TILL VÅRA TJÄNSTEHUNDKLUBBAR:

Dalapolisens hundförarförening

Swish 123 225 78 14 300 kr

GPTK/Region Väst:

Swish 123 445 50 77 350 kr

Jämtland:

Bankgiro 5792-5455 300 kr

Jönköpingsläns polishundförarförening

Swish till Mikael Nilsson 400 kr

Norrbottnen:

Swish till Thomas Kemi 200 kr

Stockholm:

Swish 123 646 88 54 200 kr

Syd:

Swish 123 577 78 42 250 kr

Sörmland:

Swish 123 472 98 93 400 kr

Västerbotten:

Bankkonto Länsförsäkringar 9023.19.535.79 300 kr

Östergötland:

Bankgiro 5250-5021 400 kr

Tillhör man ingen tjänstehundklubb går det att bli medlem direkt hos Polisens Hundförarförbund (se info via länk nedan).

Swish till 123 474 55 50 200 kr.

Som pensionerad hundförare kan du bli stödmedlem

Swish till 123 474 55 50 100 kr.

<http://polishunden.se/medlemskap/>

**Frågor? Hör bara av dig i så fall till
Hannah BlomBergelin
hannah.blom-bergelin@polisen.se**

TIPS!

Är du medlem och inte registrerat dig på hemsidan **www.polishunden.se**?

Om du är registrerad användare kan du enkelt ändra din adress, via hemsidan, så du inte missar tidningen Polishunden.